

Det danske paradoks

Af Heine Refsing

Dansk landbrug blev tidligt industrialiseret og traditionelle racer var proportionelt tidligt udelukket fra mainstream landbrug.

Den danske høne som den første allerede omkring år 1900, større dyr som svin og kvæg mellem 1940-1970.

Private hobbyavlere har bevaret disse racer, siden deres deroute fra rentabel til bevaringsværdige, gennem disse mange år, uden reel hjælp fra den danske stat.

Selv i dag spørger GRU og Nordic Gene Ressource Center ikke avlerne om hvilke faktorer, DE synes er de største trusler mod bevarelsen. Og i de tilfælde avlere selv henvender sig, som med Center for Biodiversitets udgivelse af "Dyr er ikke bare profit", samt "Påskeerklæring om bureaukrati og hobbyfjerkræ" begge støttet af en bred vifte af foreninger for hobbyavlere af kulturhistoriske racer - ja så ignorerer GRU det bare.

Dansk NGOere ryster på hovedet, når de ser omtale af internationale arrangementer - som antyder, at den danske regering ville være i stand til at "lære verden" hvordan man kan bevare den biologiske og kulturelle mangfoldighed.

Danske avlere giver op og dyrenes antal reduceres - ikke på grund af penge. Vi er et rigt land hvor engagerede og dedikerede mennesker er i stand til at bevare ikke-rentable racer med ringe eller ingen økonomisk støtte.

Men de kan ikke fortsætte i al evighed, hvis de ikke får den fornødne respekt, og i stedet for nyttige råd og fremmede regulering af love og regler får hylende morsomme "nationale handlingsplaner" uden

forbindelse til virkelighedens verden og opdrætterenes hverdags problemer.

At GRU bliver ved med at lave "handlingsplaner" der præsenterer dagdrømme om produktions-financeret bevaring, af dyr der blev overhalet produktionsmæssigt for 40 - 50 år siden af et meget hurtigtkørende tog er simpelthen pinligt.

GRU har spillet fallit, og regeringen må helt omstrukturere området, hvis man virkelig vil implementere Riokonventionen i Danmark - og hvis man slet ikke ønsker at gøre det, bør man droppe det tragikomiske teater hvor entusiastiske privatpersoner bliver misbrugt som intetanende statister, der spiller med i et lønligt håb om, at deres idealistiske arbejde omsider vil blive anerkendt "lige i den nærmeste fremtid"

"Lige i den nærmeste fremtid" har stået på i rigtig mange år nu. Det første GRU blev allerede dannet i 80'erne, inden Riokonventionen kom til verden - deri ligger måske noget af miseren. For den danske regering har aldrig overvejet hvordan den danske indsat for husdyr og kulturplanter skulle indrettes efter Riokonventionen. Men har forsøgt at passe Riokonventionen ind efter det system, der allerede var etableret. Baseret på en meget mere snæver tankegang om bevaring af reserve gener til industrielt landbrug.

Fokus var altså fra starten ikke på biodiversitet og kultur; men på sikring af landbrugserhvervets indtjening - et hæderværdigt formål, der helt sikkert skal varetages! Det har bare ikke meget med Riokonventionens intentioner at gøre - specielt ikke i et land som Danmark hvor landbruget er topmoderne og produktionen supereffektiv.

Problemet er bare, at hvis man ikke snart går i gang med egentlig in-situ bevaring forsvinder grundlaget for det:

avlerne og avlerkulturen

Loci - tidsskrift for den levende kulturarv - ISSN 1601-0493

© Center for Bio-diversitet. Oplag: 500 2 gange årligt. Tryk: Tørring Bogtryk

Redaktion: Heine Refsing.

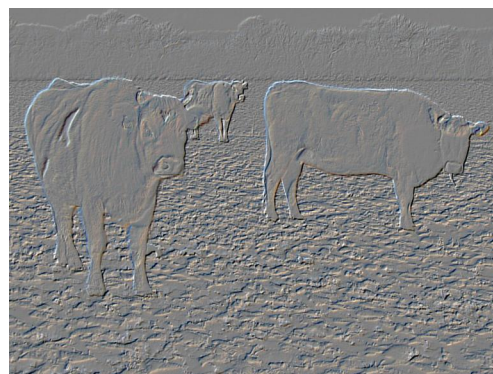
Alle artikler repræsenterer ikke nødvendigvis en officiel holdning fra Center for Bio-diversitet, - den enkelte forfatter er ansvarlig for sine egne synspunkter.

Udgiver:

Center for Bio-diversitet "Hvejselvej 127, 7300 Jelling, Danmark. foreningsregister nr.: FOR1005284.
SE-nr: 1935.0738 -- Tlf.: 7587.3008
www.biodiverse.dk mail: info@biodiverse.dk

Medlemskab & abonnement år 2009:

- Danmark institution/firma: 185 kr. inkl. moms
- Danmark private - 150 kr.
- uden for Danmark - 185 d.kr.

Forsiden: Jersey i sne
Foto: Hans Nørgaard